

Årets julklapp

Vi lever i kontrasternas värld. En del med vackra hem och ett överflöd av julklappar och andra är hemlösa och lever i misär och fattigdom. Vilken sida ställer sig Jesus på? Naturligtvis älskar han alla människor, men hans hjärta går speciellt ut till de som har det svårt. Eftersom han själv valde att födas in i denna värld i ett enkelt stall, så vill han visa att han bryr sig om de minsta. Hur skall han kunna göra det? Vi är hans händer och fötter här på jorden. Jag tror att Herren utmanar sitt folk att inte vara präster eller lärda som går förbi den hjälpbehövande. Istället vill han att vi skall var den barmhärtiga samariten som bryr sig om våra medmänniskor, inte bara våra närmsta, men också dem vi stöter på under vardagen. Hur kan vi bry oss? Naturligtvis genom att hjälpa till praktiskt eller ekonomiskt på olika sätt. Men lika viktigt är det att ta varje tillfälle vi får att berätta om de goda nyheterna om Jesus.

Häromdagen lunchade jag med en väninna som gått en av mina Alpha kurser. Hon har ännu inte tagit steget helt ut för Jesus. Stina, kallar vi henne för, är sjukgymnast och vill gärna hjälpa sina medmänniskor att hitta sig själva genom bland annat akupunktur, avslappning och meditation. Jag frågade henne om hon brukar berätta för människor att Jesus är enda vägen att hitta både till sig själv och till Gud. Stina tyckte det var överkurs och att människor får komma fram till det själva. Men hur skall de göra det om vi inte beskriver vägen? Tiden är kort. Vi vet varken när Herren kommer tillbaka eller när vår tid på jorden är slut. Jag har på senaste tid blivit påmind hur bräckliga våra liv är. Min kusin dog i en bilolycka för några veckor sedan. Det tröstade mig att veta att han hade tagit emot Jesus i sitt hjärta redan som ung, när han bodde i vår familj en längre tid. Min mamma sa att det var den finaste begravning hon någonsin varit på.

På nattcaféet för de hemlösa där jag jobbar blir jag ständigt påmind om att livet är kort. En av våra stammisar som var en jättefin kille, avled i en fyllecell i veckan, kvävd i sina egna spyor. Han var uppvuxen i ett kristet hem och hade en personlig tro på Gud som väl var. En annan av våra gäster har varit väldigt skygg och knappast kontaktbar. Jag kallar honom Roger, han kom troget varje kväll och satt tyst för sig själv och drack sitt kaffe. En dag var han plötsligt borta. Efter några veckor började jag undra vart han tagit vägen. En av de hemlösa berättade att Roger tagit livet av sig. Jag kände mig bedrövad och ledsen. Hade han fått möjlighet att ta emot Jesus?

På Luciadagen kom ett vackert lussetåg och sjöng för våra gäster. Precis när de hade lämnat kom Roger livs levande in genom dörren. Det var som att se Lasarus komma fram ur sin grav. Överväldigad kramade jag Roger och tackade Gud för att han levde. Flera andra volontärer gjorde likadant. Han var alldeles rörd över all uppmärksamhet. Efter den dagen har Roger varit som en blomma som spruckit ut. Han pratar med oss och lyssnar gärna på våra vittnesbörd om vem Jesus är. Kanske det var första gången i Rogers liv som någon visade att de brydde sig om honom. Du har säkert någon i din närhet som behöver lite extra kärlek i julhelgen? Låt oss göra "de goda nyheterna" till årets julklapp.